

M. TVLLI CICERONIS

EPISTVLAE

VOL. I

EPISTVLAE AD FAMILIARES

RECOGNOVIT

BREVIQVE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXIT

LVDOVICVS CLAVDE PVRSER

COLLEGII SANCTAE ET INDIVIDVAE TRINITATIS IVXTA DUBLIN SOCIVS

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDOIANO

SIGLA

PER LIBROS I-VIII

- M* = codex Mediceus 49. 9 saecl. ix
M' = correctiones in M factae a librariis ipsis
M^c = correctiones in M inlatae per saecl. x-xii
M' = correctiones inlatae post 1389 quae coniecturarum
 loco habendae sunt
G = codex Harleianus 2773 (olim Graevi primus)
 saecl. xii
R = codex Parisinus 17812 saecl. xii
P = codex Mediceus 49. 7 ex M anno 1389 tran-
 scriptus
I = fragmentum Hamburgense (ad v. 10a. 1) circ.
 saecl. xii
S = fragmentum Freierianum (ad ii. 1. 1) circ. saecl. xii
T = palimpsestus Tauripensis (ad vi. 9. 1) circ. saecl. vi
codd. = consensus codicum MGR

PER LIBROS IX-XVI

- M, M^c, M'*, ut supra
H = codex Harleianus 2682 saecl. xi
D = codex Palatinus 598 saecl. xv
F = codex olim Erfurtensis, nunc Berolinensis 252
 saecl. xii, xiii
L = fragmentum Heilbronnense (ad xii. 19. 1) circ.
 saecl. xii
codd. = consensus codicum MHD; ab xiii. 78 MHDF

PER VTRAMQVE PARTEM

- N* = editio Neapolitana 1474
Crat. = Cratander 1528
Vict. = Victorius
Man. = Manutius
Lamb. = Lambinus
vett. = codices recentiores editoresve vetusti
vulg. = scriptura in editionibus vulgata

commendas, cum Sura nostro statim tuis litteris lectis locutus sum, ut ei meis verbis diceret, ut, quicquid opus esset, mihi denuntiaret; me omnia, quae ea vellet, summo studio curaque facturum. Itaque faciam eamque, si opus ⁵ esse videbitur, ipse convenientiam. Tu tamen ei velim scribas, ut nullam rem neque tam magnam neque tam parvam putet quae mihi aut difficilis aut parum me digna videatur. Omnia, quae in tuis rebus agam, et non laboriosa mihi et honesta videbuntur.

¹⁰ De Dionysio, si me amas, confice. Quamcumque ei ³ fidem dederis, praestabo; si vero improbus fuerit, ut est, duces eum captivum in triumpho. Dalmatis di male faciant, qui tibi molesti sunt! Sed, ut scribis, brevi capientur et inlustrabunt res tuas gestas; semper enim habiti sunt ¹⁵ bellicosi.

XII *Scr. Anti, ut videtur, m. Iun. a. 698 (56).*

M. CICERO S. D. L LVCCEIO Q. F.

Coram me tecum eadem haec agere saepe conantem ¹ deterruit pudor quidam paene subrusticus, quae nunc ex-²⁰ promam absens audacius; epistula enim non erubescit. Ardeo cupiditate incredibili neque, ut ego arbitror, reprehendenda, nomen ut nostrum scriptis inlustretur et celebretur tuis. Quod etsi mihi saepe ostendisti te esse facturum, ²⁵ tamen ignoscas velim huic festinationi meae. Genus enim scriptorum tuorum etsi erat semper a me vehementer exspectatum, tamen vicit opinionem meam meque ita vel cepit vel incendit, ut cuperem quam celerrime res nostras monumentis commendari tuis. Neque enim me solum ³⁰ commemoratio posteritatis ad spem quandam immortalitatis rapit, sed etiam illa cupiditas, ut vel auctoritate testimoni

^a ei R: et MGI
M, cf. ep. 9, a

^{1a} Dalmatis G: De Dalmatis R: Delmatis
^{2a} ostendisti Ernesti: ostendis codd. Mendelssohn

tui vel indicio benevolentiae vel suavitate ingeni vivi perfruamur.

2 Neque tamen, haec cum scribebam, eram nescius quantis oneribus premetere susceptarum rerum et iam institutarum; sed, quia rideham Italici belli et civilis historiam iam a te ³ pacem esse perfectam, dixeras autem mihi te reliquas res ordiri, desse mihi nolui quin te admonererem, ut cogitares, coniunctene malles cum reliquis rebus nostra contexere an, ut multi Graeci fecerunt, Callisthenes Phocicum bellum, Timaeus Pyrrhi, Polybius Numantinum, qui omnes a per-¹⁰petuis suis historiis ea, quae dixi, bella separaverunt, tu quoque item civilem coniurationem ab hostilibus externisque bellis sciungeres. Evidem ad nostram laudem non multum video interesse, sed ad proportionem meam quiddam interest non te expectare, dum ad locum venias, ac statim ¹⁵ causam illam totam et tempus arripere; et simul, si uno in argumento unaque in persona mens tua tota versabitur, cerno iam animo, quanto omnia uberiora atque ornatoria futura sint. Neque tamen ignoro quam impudenter faciam, qui primum tibi tantum oneris imponam (potest enim mihi ²⁰ denegare occupatio tua), deinde etiam ut ornes me postulam. Quid, si illa tibi non tanto opere videntur ornanda? **3** Sed tamen, qui semel verecundiae finis transierit, eum bene et naviter oportet esse impudentem. Itaque te plane etiam atque etiam rogo, ut et ornes ea vehementius etiam quam ²⁵ fortasse sentias, et in eo leges historiae neglegas gratiamque illam, de qua suavissime quodam in prooemio scripsisti, **2** qua te deflecti non magis potuisse demonstras quam Herculem Xenophontium illum a Voluptate, eam, si me tibi vehementius commendabit, ne aspernere amorige nostro ³⁰ placulum etiam, quam concedet veritas, largiare.

⁹ Phocicum Westermann: Troicum codd.
et om. Lamb. ²⁴ et om. Orelli ²³ selungore Ernesti
plenumine G; fort. suavissime, plenissime ²⁷ suavissime (-l. R) me
G: deflexum R: effecti M: deflecti Vicet. 1 affici vell.

²³ selungore Ernesti
plenumine G; fort. suavissime, plenissime ²⁷ suavissime (-l. R) me
G: deflexum R: effecti M: deflecti Vicet. 1 affici vell.

Quod si te adducemus ut hoc suscipias, erit, ut mihi persuadeo, materies digna facultate et copia tua. A principio enim coniurationis usque ad redditum nostrum videtur mihi modicum quoddam corpus confici posse, in quo et illa poteris uti civilium commutationum scientia vel in explicandis causis rerum novarum vel in remedii incommodorum, cum et reprehendes ea, quae vituperanda duces, et quae placebunt exponendis rationibus comprobabis et, si liberius, ut consuesti, agendum putabis, multorum in nos perfidiam, insidias, proditionem notabis. Multam etiam casus nostri varietatem tibi in scribendo suppeditabunt plenam cuiusdam voluptatis, quae vehementer animos hominum in legendis te scriptore tenere possit. Nihil est enim aptius ad delectationem lectoris quam temporum varietates fortunaque vicissitudines. Quae etsi nobis optabiles in experiencingo non fuerunt, in legendis tamen erunt iucundae; habet enim praeteriti doloris secura recordatio delectationem; ceteris vero nulla perfunctis propria molestia, casus autem ⁵ alienos sine ullo dolore intuentibus etiam ipsa misericordia ¹⁰ est iucunda. Quem enim nostrum ille moriens apud Mantineam Epaminondas non cum quadam miseratione delectat? qui tum denique sibi evelli iubet spiculum, postea quam ei percontanti dictum est clipeum esse salvum, ut etiam in vulneris dolore aequo animo cum laude ¹⁵ moreretur. Cuius studium in legendis non erectum Themistocli fuga reddituque retinetur? Etenim ordo ipse annalium mediocriter nos retinet quasi enumeratione factorum; at viri saepe excellentis ancipites variique casus ²⁰ habent admirationem, exspectationem, laetitiam, molestiam,

¹³ In legendis te scriptore (-rem G) tenere GR: in legem dote scripto retinero M: in legendis tuo scripto retinere Orelli Weenberg
²² evelli Kayser: avelli codd. ²⁶ reddituque retinetur codd.: exituque r. Kayser: interistuque r. Ferrarius: redditusque spe tenetur Boot: Themistocli fuga Coriolani fuga reddituque r. Tyrrell, cf. Brut. 43: Aristidi pro Themistocli commendavit Palmer

spem, timorem; si vero exitu notabili concluduntur, expletur animus iucundissima lectionis voluptate.

6 Quo mihi acciderit optatus, si in hac sententia fueris ut a continentibus tuis scriptis, in quibus perpetuam rerum gestarum historiam complectens, secernas hanc quasi fabulam rerum eventorumque nostrorum. Habet enim varios actus mutationesque et consiliorum et temporum. Ac non vereor ne adsentatiuncula quadam aucupari tuam gratiam videar, quom hoc demonstrem, me a te potissimum ornari celebrarieque velle. Neque enim tu is es qui, quid sis,¹⁰ nescias et qui non eos magis, qui te non admirantur, invidos quam eos, qui laudent, adsentatores arbitrere; neque autem ego sum ita demens, ut me sempiternae gloriae per eum commendari velim, qui non ipse quoque in me commendando propriam ingenii gloriam consequatur.¹⁵

7 Neque enim Alexander ille gratiae causa ab Apelle potissimum pingi et a Lysippo singi volebat, sed quod illorum artem cum ipsis tum etiam sibi gloriae fore putabat. Atque illi artifices corporis simulacra ignotis nota faciebant; quae vel si nulla sint, nihilo sint tamen obscuriores clari viri.²⁰ Nec minus est Spartiates Agenilaus ille perhibendus, qui neque pictam neque fictam imaginem suam passus est esse, quam qui in eo genere laborarunt; unus enim Xenophontis libellus in eo rege laudando facile omnis imagines omnium statuasque superavit. Atque hoc praestantius mihi fuerit²⁵ et ad laetitiam animi et ad memoriae dignitatem, si in tua scripta pervenero quam si in ceterorum, quod non ingenium mihi solum suppeditatum fuerit tuum, sicut Timoleonti a Timaeo aut ab Herodoto Themistocli, sed etiam auctoritas clarissimi et spectatissimi viri et in rei p. maximis³⁰

⁷ mutationesque Madvig; multasque actiones codd. Mendelssohn
to qui, quid Crat.: quicquid GR: quid M: qui, qui Ernesti¹⁸
Alqui Martyni-Lag.²¹ Spartiates vult: spartiates codd.: superstes
Mendelssohn
Wagnleitner

gravissimisque causis cogniti atque in primis probati, ut mihi non solum praeconium, quod, cum in Sigeum venisset, Alexander ab Homero Achilli tributum esse dixit, sed etiam grave testimonium impertitum clari hominis magni-⁵ que videatur. Placet enim Hector ille mihi Naevianus, qui non tantum 'laudari' se laetatur, sed addit etiam 'a laudato viro.'

Quod si a te non impetro, hoc est, si quae te res im-⁸ pedierit (neque enim fas esse arbitror quicquam me rogantem¹⁰ abs te non impetrare), cogar fortasse facere, quod non nulli saepe reprehendunt, scribam ipse de me, multorum tamen exemplo et clarorum virorum. Sed, quod te non fugit, haec sunt in hoc genere vitia: et verecundius ipsi de sese scribant necesse est, si quid est laudandum, et praetereant,¹⁵ si quid reprehendendum est. Accedit etiam ut minor sit fides, minor auctoritas, multi denique reprehendant et dicant verecundiores esse praecones ludorum gymnicorum, qui cum ceteris coronas imposuerint victoribus eorumque nomina magna voce pronuntiarint, cum ipsi ante ludorum missio-²⁰ nem corona donentur, alium praeconem adhibeant, ne sua voce se ipsi victores esse praedicent. Haec nos vitare⁹ cupimus et, si recipis causam nostram, vitabimus, idque ut facias rogamus.

Ac ne forte mirere cur, cum mihi saepe ostenderis te¹⁵ accuratissime nostrorum temporum consilia atque eventus litteris mandaturum, a te id nunc tanto opere et tam multis verbis petamus, illa nos cupiditas incendit, de qua initio scripsi, festinationis, quod alacres animo sumus, ut et ceteri viventibus nobis ex libris tuis nos cognoscant et nosmet ipsi²⁰ vivi gloriola nostra perfruamur. His de rebus quid acturus sis, si tibi non est molestum, rescribas mihi velim. Si enim suscipis causam, conficiam commentarios rerum omnium, sin autem differs me in tempus aliud, coram tecum loquar.

Tu interea non cessabis et ea, quae habes instituta, perpolies
nosque diliges.

XIII Scr. Asturis aut in Attici Ficuleano m. Mart.
aut Apr. a. 709 (45).

M. CICERO S. D. L. LVCCEIO Q. F.

1 Quamquam ipsa consolatio litterarum tuarum mihi
gratissima est (declarat enim summam benevolentiam
coniunctam pari prudentia), tamen illum fructum ex iis
litteris vel maximum cepi, quod te praecclare res humanas
contemnentem et optime contra fortunam paratum arma-
tumque cognovi; quam quidem laudem sapientiae statuo
esse maximam, non aliunde pendere nec extrinsecus aut
2 bene aut male vivendi suspensas habere rationes. Quae
cogitatio cum mihi non omnino excidisset (etenim penitus
insederat), vi tamen tempestatum et concursu calamitatum 15
erat aliquantum labefactata atque convulsa; cui te opitulari
et video et id fecisse etiam proximis litteris multumque
profecisse sentio. Itaque hoc saepius dicendum tibique
non significandum solum sed etiam declarandum arbitror,
3 nihil mihi esse potuisse tuis litteris gratius. Ad con-
solandum autem cum illa valent, quae eleganter copio-
seque conlegisti, tum nihil plus quam quod firmitudinem
gravitatemque animi tui perspexi; quam non imitari tur-
pissimum existimo. Itaque hoc etiam sortiorem me puto
quam te ipsum, praceptorum fortitudinis, quod tu mihi 25
videre spem non nullam habere haec aliquando futura
meliora; casus enim gladiatori similitudinesque eae, tum
rationes in ea disputatione a te collectae vetabant mo rei p.
penitus diffidere. Itaque alterum minus mirum, sortiorem
te esse, cum aliquid speres, alterum mirum, spe ulla teneri. 30
Quid est enim non ita adfectum, ut id non deletum ex-

¹⁷ sapientia est atuo M: sapientiae autumo GR Streicher
aisque Ursinus ²⁴ 26 videris Wesenberg

stinctumque esse fateare? Circumspice omnia membra rei p.,
quae notissima sunt tibi; nullum reperies profecto, quod
non fractum debilitatumve sit. Quae perseverer, si aut
melius ea viderem quam tu vides, aut commemorare possem
5 sine dolore; quamquam tuis monitis praceptisque omnis
est abiciendus dolor. Ergo et domestica feremus, ut 4
censes, et publica paulo etiam fortius fortasse quam tu
ipse, qui praecipis. Te enim aliqua spes consolatur, ut
scribis, nos erimus etiam in omnium desperatione fortes,
10 ut tu tamen idem et hortaris et praecipis. Das enim mihi
iucundas recordationes conscientiae nostrae rerumque
earum, quas te in primis auctore gessimus; praestitimus
enim patriae non minus certe quam debuimus, plus pro-
fecto quam est ab animo cuiusquam aut consilio hominis
15 postulatum.

Ignoscet mihi de me ipso aliquid praedicanti; quarum 5
enim tu rerum cogitatione nos levare aegritudine voluisti,
earum etiam commemoratione lenimur. Itaque, ut mones,
quantum potero, me ab omnibus molestiis et angoribus
20 abducam transferamque animum ad ea, quibus secundae
res ornantur, adversae adiuvantur, tecumque et ero tan-
tum, quantum patietur utriusque aetas et valetudo, et, si
esse una minus poterimus quam volemus, animorum tamen
coniunctione iisdemque studiis ita fruemur, ut numquam
25 non una esse videamur.

XIV Scr. Romae vñ Id. Mai. a. 709 (45).

L. LVCCEIVS Q. F. S. D. M. TVLLIO M. F.

S. V. B. E. V., sicut soleo, paululo tamen etiam deterius 1
quam soleo. Te requisivi saepius, ut viderem; Romae
30 quia postea non fuisti quam discesseram miratus sum;

⁹ omnium Graevius: omnibus codd.: omni Streicher 15 postu-
landum Ernesti 16 ipsi Wesenberg 17 levari Martyni Lag.
go discesseram GR: discesserat M: decesserat (sc. Tullia) Orelli:
discesseras Ernesti